98 . Reşca | Comuna: Dobrosloveni | Judeţ: Olt | Punct: Dispensarul uman, Şcoala generală, proprietatea Cîrstea Nicuşor | Anul: 2012

Anul: 2012
Cod RAN: 126754.01
Perioade: Antichitate, Perioada modernă
Epoci: Epoca romană timpurie, Perioada modernă
Tipuri sit: locuire, descoperire funerară
Categorii sit: Domestic, Neatribuit
Autori: George Mihai, Mircea Negru
Instituții: Muzeul Câmpiei Romanaţiului, Caracal, Universitatea "Spiru Haret", Bucureşti

Raport

Dispensarul uman

Punctul Dispensarul uman se află pe teritoriul sitului arheologic de la Reşca-Romula, la nord de drumul comunal 148.

În partea de nord a construcţiei existente a fost practicată secţiunea S 1, orientată E-V. Ea a avut lungimea de 6,00 m, lăţimea de 2,00 m şi adâncimea medie de 1,20 m.

Stratigrafia zonei cercetate a fost următoarea: 0-0,40 m: strat de pământ de culoare cenuşiu-negricioasă (umplutură ce cuprinde moloz, cărămizi, ţigle etc.) care provine de la o contruirea Dispensarului uman din anul 1986; 0,40-0,65 m, strat de pământ de culoare cenuşiu-negricioasă, nivelul vegetal acoperit de molozul de la construcţia contemporană; 0,65-1,00 m, strat de pământ de culoare cenuşiu-negricioasă cu fragmente de materiale arheologice romane, nivel roman de cultură; 1,00-1,20 m, strat de pământ de culoare castanie, steril arheologic.

Nu au fost identificate complexe arheologice, în schimb am constatat că zona a fost serios afectată de amenajări moderne. Pe întreaga suprafaţă a secţiunii, de la adâncimea de 0,65 m, până la adâncimea de 1,00 m au fost descoperite materiale romane în stratul de cultură. În partea superioară, de la 0,40 m la 0,65 m, ele se aflau în poziţie secundară.

Materialul arheologic descoperit constă în fragmente de cărămizi, ţigle şi vase ceramice romane, dar şi fragmente de vase ceramice din perioada modernă.

Epoca romană

Ceramica de provizii şi transport este prezentă prin fragmente de amfore. Dintre acestea amintim un fragment de amforă de tip Kapitan II, din pastă nisipoasă de culoare cărămizie. Astfel de amfore sunt frecvente în întreg Imperiul Roman, fiind prezente în număr mare şi în Dacia, inclusiv la Romula.1

Ceramica pentru servitul mesei cuprinde vase din pastă fină, de culoare cărămizie sau cenuşie, cu nisip cernut şi mica. Principalele forme identificate sunt oala şi strachina.

Dintre materialele descoperite menţionăm un fragment dintr-o strachină cu corp hemispheric şi buza verticală delimitată prin caneluri orizontale. Străchini asemănătoare au fost descoperite la Romula, Slăveni şi Cioroiu Nou.2 Ele au fost datate la Romula şi Cioroiu Nou în a doua jumătate a secolului al II-lea, iar la Slăveni la inceputul secolului al III-lea.

Un alt fragment provine de la o strachină cu corp tronconic şi buza verticală. Străchini de acest tip au fost descoperit la Romula, Cioroiu Nou, Drobeta, Orlea, iar în sudul Dunării la Sirmium.3 Vasele descoperite în Oltenia au fost datate în a doua jumătate a secolului al II-lea p.Chr., respectiv în intervalul dintre a doua jumătate a secolului I p.Chr. şi până la sfârşitul secolului al III-lea p.Chr. în Pannonia Inferior.

Generat la: 06.08.2025 16:07

Ceramica din pastă zgrunţuroasă de culoare cenuşie cuprinde fragmente de oale şi castroane.

În cadrul acestei categorii ceramice menţionăm un fragment de castron cu tronconic, buza răsfrântă, fund plat. Acesta este specific mediului militar la Slăveni, Drobeta şi Râşnov. La Slăveni acest tip de vase a fost descoperit în ultimul nivel din prima jumătate a secolului al III-lea p.Chr.4

Ceramica din epoca modernă este prezentă printr-o serie de fragmente de oale din pastă nisipoasă de culoare cărămizie şi străchini acoperite cu smalţ de culoare cărămizie la exterior.

Cercetările arheologice preventive în punctul Dispensarul uman s-au încheiat cu descoperirea de materiale arheologice ce pot fi datate în a doua jumătate a secolului II şi prima jumătate a secolului III p.Chr., secolele XVIII-XIX şi XX.

Scoala generală

Pentru cercetarea arheologică preventivă au fost practicate două secţiuni, denumite S1 şi S2, cu o suprafaţă totală de 36 mp. Secţiunea S1 avea lungimea de 6,00 m, lăţimea de 2,0 m. Adâncimea sa medie a fost de 1,10 m. Secţiunea S2 a avut lungimea de 12 m şi lăţimea de 2,00. Adâncimea medie a fost de 1,30 m, de la nivelul actual de călcare.

Stratigrafia a fost următoarea: 0-0,35 m – strat cenuşiu-negricios (vegetal); 0,35-0,85 m – strat cenuşiu-negricios cu fragmente de cărămizi şi ţigle romane (sec. II-III p.Chr.) – materiale aflate în pozitie secundară; 0,85-1,05 m – strat cenuşiu-negricios, nivel roman; 1,05-1,20 m – strat castaniu fără vestigii arheologice. Stratigrafia secţiunii S 2 a fost deranjată de o groapă de gunoi din perioada contemporană, care a afectat cea mai mare parte a secţiunii între metri 0 şi 10,50.

În cursul cercetărilor au fost descoperite materiale arheologice din epoca romană (fragmente de cărămizi, ţigle şi bucăţi de pavaj ceramic, vase ceramice), respectiv fragmente de vase ceramice şi monede din epoca modernă.

Ceramica romană descoperită cuprinde fragmente de vase pentru bucătărie, vase pentru servitul mesei şi un fragment de opaiţ de tip Firmalampen, cu ştampila probabil FORTIS (4).

Ceramica pentru servitul mesei cuprinde fragmente de ulcioare, străchini şi farfurii, din pastă fină de culoare cărămizie sau cenuşie.

Unul dintre fragmentele de ulcioare are gât cilindric, buza verticală cu caneluri la exterior. El are analogii într-o serie de de situri arheologice din Dacia, Pannonia şi Moesia.5 În Dacia el a fost datat la mijlocul şi în a doua jumătate a secolului al II-lea p.Chr.

Un fragment provine de la o strachina bitronconică, cu umăr marcat cu o canelură şi buza răsfrântă. Vasul are analogii la Slăveni, unde vase similare au fost datate în a doua jumătate a secolului al II-lea şi la începutul secolului al III-lea p.Chr.6

Un alt fragment provine de la o farfurie cu corp arcuit, buza arcuită la exterior, baza inelară, care imită vasele terra sigillata de tip Curle 23 sau Ludowici Tb. Ea are analogii în Dacia de la sud de Carpaţi şi în alte provincii dunărene.7 Un vas similar descoperit la Locusteni, a fost datat în a doua jumătate a secolului al II-lea p.Chr. Protoptipul acestor vase se află în Pannonia Inferior, unde au fost datate în secolul I p.Chr.8

În fine, un fragment aparţine unei străchini cu corp tronconic, cu umărul delimitat cu o dungă în relief şi buza scurtă îngroşată la exterior. Vasul are analogii într-o serie de situri arheologice din Dacia de la sud de Carpaţi, respectiv în sudul Dunării la Sirmium.9 Tipul de vas a fost datat în secolul al II-lea p.Chr. în Dacia de la sud de Carpaţi, iar în Pannonia Inferior între a doua jumătate a secolului I p.Chr. şi sfârşitul secolului al III-lea p.Chr.

Vasele de bucătărie din pastă zgrunţuroasă de bucăţărie sunt mai puţin frecvente în cadrul materialului arheologic descoperit. În general au fost găsite fragmente de oale şi capace din această pastă.

Printre descoperiri se numără un capac, aproape întreg, cu corp tronconic şi buton cilindric plin. Capacul este o formă comună a ceramicii romane din Dacia în secolele II-III p.Chr. şi din Pannonia Inferior, unde au fost datate între a doua jumătate a secolului I p.Chr. şi prima jumătate a secolului al III-lea p.Chr.10

În timpul cercetărilor au mai fost descoperite o monedă medievală din secolele XV-XVI şi alte patru monede moderne indescifrabile.

În zona cercetată au fost constatate intervenţii târzii, din secolele XV-XVI, XVIII-XIX şi XX, care au afectat situl în acest punct. Ele au fost încadrate cronologic prin monedele descoperite. Doar o mică parte din profilele secţiunilor practicate mai păstrează stratigrafia originală. Tipurile de vase ceramice descoperite, descoperite în situ se încadrează, în cea mai mare parte a lor, în secolul al II-lea p.Chr.

Proprietatea Cîrstea Nicuşor

Obiectivul cercetărilor a fost recuperarea materialelor arheologice şi informaţiilor ştiinţifice pe o suprafaţă propusă pentru amenajarea unui garaj.

În acest scop pe suprafaţa de 19,5 mp, a fost practicată o secţiune. Secţiunea S1 avea lungimea de 4,00 m, lăţimea de 2,00 m. Adâmcimea sa medie a fost de 0,70 m.

Stratigrafia a fost următoarea: 0-0,15 m - strat de pământ de culoare cenuşiu-negricioasă, solul vegetal; 0,15-0,35 - strat de pământ de culoare cenuşiu-castanie, cu fragmente de vase ceramice, cărămizi şi ţigle romane; 0,35-0,45 m - strat de pământ de culoare cenuşiu-castanie, cu fragmente de vase ceramice, cărămizi şi ţigle romane; 0,45-0,70 m - strat de pământ de culoare castanie, steril arheologic.

Complexe arheologice

Groapa nr. 1

În partea de est a suprafeţei a fost surprinsă o groapă (groapa nr. 1), care continua în afara suprafeţei pentru care s-a solicitat eliberarea de sarcină arheologică. Groapa a fost surprinsă doar parţial, măsurând 1,60 m pe profilul estic şi 1,40 m, pe cel sudic. Adâncimea sa maximă era de 1,48 m, de la nivelul actual al solului.

De asemenea, în jumătatea vestică a suprafeţei cercetate a fost descoperită fundaţia unui zid, din epoca modernă.

În cursul cercetării gropii nr. 1, au fost descoperite materiale arheologice din a doua perioadă a epocii fierului, epoca romană (fragmente de cărămizi, ţigle, mortar, vase ceramice), respectiv fragmente de vase ceramice şi monede din epoca modernă.

Ceramica descoperită cuprinde fragmente de vase pentru servitul mesei. Între fragmentele de vase descoperite, unul provine de la o cană cu buza oblică, cu trei caneluri la exterior. Vasul are analogii la Romula, unde a fost datat în secolul al II-lea p.Chr.11

Un alt un alt fragment provine de la o farfurie cu corp tronconic, buza răsfrântă aproape orizontal, cu caneluri. El este similar cu un vas descoperit la Slăveni, datat în prima jumătate a secolului al III-lea p.Chr.12

În fine, un alt fragment provine de la o cupă cu corpul tornconic şi buza în prelungirea peretelui, cu două caneluri la exterior. Cupa are analogii în provinciile romane de la Dunărea de Mijloc şi de Jos.13 Un pahar similar descoperit la Vîrtop, a fost datat cu monedă de la Gordian III.14

Fundaţia zidului din epoca modernă a fost realizată din fragmente de cărămizi romane, multe dintre ele puse pe cant. Zidul a fost surprins de la adâncimea de 0,20 m, iar baza sa se afla la -0,35 m de la nivelul actual al solului.

Groapa nr. 1 poate fi datată la sfârşitul secolului al II-lea p.Chr. şi în prima jumătate a secolului III p.Chr. Fundaţiile zidului surprins în cursul cercetărilor, au fost încadrate în secolele XVIII-XIX, judecând după stratigrafie şi tehnica de construcţie specifică epocii moderne.

Note

- 1. Negru, Bădescu 2005.
2. Popilian 1976, p. 123, tip XV.3, nr. 821

Generat la: 06.08.2025 16:07

3. Popilian 1976, p. 118-119, tip XIV.1, nr. 761; Brukner 1981, p. 181-182, pl. 73:47
4. Popilian 1976, p. 124, tip. XVI.1, nr. 830.
5. Popilian 1976, p. 96-97, tip V.2, nr. 452.
6. Popilian 1976, p. 123, tip XV.3, nr. 826
7. Popilian 1976, p. 125, tip XVI.6, nr. 862-864.
8. Brukner 1981, p. 181-182, pl. 77:3.
9. Popilian 1976, p. 118-120, tip XIV.1, nr. 761,762; Brukner 1981, p. 181-182, pl. 73:47.
10. Popilian 1976, p. 127-128, tip XIX.2, nr. 918. Brukner 1981, p. 184, pl. 129:10.
11. Popilian 1976, p. 94, tipul 1, nr. 411.
12. Popilian 1976, p. 124, tipul 6, nr. 858.
13. Popilian 1976, p. 112, tipul 7, nr. 738; Brukner 1981, p. 180, pl. 58:13.
14. Popilian 1976, p. 112

Informații suplimentare online

Raportul 5013 din cronica.cimec.ro
Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro
